

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Свиленград, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200267 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Издадено е **Наказателно постановление /НП/ № BG2022/1000-4601/НП
от 04.05.2023 година** на и.д.Зам.Директор на Териториална дирекция
Митница Бургас при Агенция „Митници”, с което на **И. Ч. / I.C. /**, роден на
*****г. в Турция ,живущ в Турция за нарушение на чл. 233, ал. 1 от
Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за
митниците (ЗМ) административно наказание „ГЛОБА” в размер на **6015,00
лв.** и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от ЗМ е постановено
„ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА” – Хранителна добавка
стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7
сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии, с митническа
стойност: 6015,00 (шест хиляди и петнадесет) лева.

В 14 дневният срок жалбоподателят **И. Ч. / I.C. /**, чрез пълномощника си
адв.З., моли за отмяна на обжалвания акт, който счита за неправилен и
незаконосъобразен ,издаден при нарушения на чл.42 и чл.57 от ЗАНН .По
изложените доводи обжалва НП,като моли съда да го отмени изцяло като
незаконосъобразно.

В съдебната фаза, редовно призован жалбоподателят **И. Ч. / I.C. /** не се
явява . За него се явява **адв.З.**,която **оспорва обжалваното НП единствено
относно размера на наложеното наказание**,като що се отнася до
изложеното в жалбата искане към съда за отмяна на обжалвания акт ,сочи че
не поддържа жалбата. Излага подробни съображения в насока изменение на
наложеното наказание глоба и моли съда да уважи жалбата в тази ѝ част,а в

останалата част жалбата не се поддържа.

В съдебната фаза ангажира писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – **и.д.Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”**, редовно призовани, изпращат процесуален представител, който счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно, като от Съда се иска същото да бъде потвърдено изцяло.

Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На **11.12.2022г.**, около 09:10 часа, на МП "Капитан Андреево", на трасе "Входящи леки автомобили и автобуси" пристигнал лек автомобил, с регистрационен номер №*****, на път от Турция за България, управляван от жалбоподателя, като в автомобила пътувал и турският гражданин **TAMBANSECI SUAT**.

Преди започване на митническата проверка пътниците били поканени от св.Г. К. М. в присъствието на неговия колега св. Г. В. В. , устно да декларират носените лични вещи, стоки и валутни ценности, но същите не декларирали нищо.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ била извършена митническа проверка от двамата митнически служители на превозното средство и багажа, при която били открити в личния багаж, под предните седалки и в двигателя укрита и недеklarирани хранителни добавки, стимулант за полова мощ **KAMAGRA**, общо 15 кашона по 50кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама- или общо 750 кутии.

Недекларираните стоки се оказали собственост на **I.C. (И. Ч.)** и били задържани с разписка №22010515 от 11.12.2022 година.

Превозното средство било насочено за извършване на рентгенов контрол. Пролъчването му било регистрирано под №54322/11.12.2022 г. и било със становище без констатации за проверка.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ, било поискано лично обяснение от **I.C. (И. Ч.)**, в което той е заявил, че закупил стоката от Анталия: 15 кашона **Камагра-гел**.

За извършената митническа проверка е бил съставен протокол за извършена митническа проверка №22BG001015M026044 от 11.12.2022 година.

На основание чл.229, ал.1 от ЗМ, като средство, послужило за извършване на нарушението, с разписка за задържане №22010517/11.12.2022 г. бил задържан лек автомобил, марка RENAULT с рег. №*****, шаси №*****628, регистрационен талон серия №***** и един брой контактен ключ от I.C. (И. Ч.).

Поради горното и на основание чл.230 от ЗМ на I.C. (И. Ч.), е бил съставен ,предявен и преведен акт за установяване на административно нарушение № BG11122022/1000/M-5045 от 11.12.2022 година, по описа на Териториална дирекция Митница Бургас, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ,като нарушителя не вписал възражения по така съставения АУАН.

В 7дневния срок,не е постъпило писмено възражения срещу съставения АУАН.

На 21.12.2022 г. е постъпила молба с вх. № 32-447026/21.12.2022 г. с която е представена от адв.З. в качеството ѝ на пълномощник на нарушителя-Фактура №5/09.12.2022г. с надлежен превод на български и от която се установява,че турско дружество е продала на жалбоподателя стока по вид изделие и брой,но не и по състав /тъй като задържаната е сашета,а фактурираната е гел/ съвпадаща с процесната за сумата от 525евро.

На 21.12.2022 г. е постъпила молба с вх. № 32-447032/21.12.2022 г. за връщане на превозното средство.

От приобщения по АНПр, регистрационен талон с серия №*****, било установено,че собственик на лекия автомобил е О.С., роден на ***** г. в Турция, а от информацията получена с вх. УРИ125210-235/09.01.2023 г. от Съвместен контактен център- Капитан Андреево, водачът на автомобила е баща на собственика на превозното средство О.С., но на 11.12.2022 г. с автомобил рег. №***** са преминали границата пътниците I.C. и S.T..

Съобразявайки Решение от 14.01.2021 година на Съда на ЕС по дело №C-393/2019 ,в което е прието ,че не се допуска национална правна уредба, която позволява конфискация на средство, използвано за извършване на престъпление квалифицирана контрабанда, когато това средство принадлежи на трето добросъвестно лице.Съгласно тълкувателно решение №3 от 12.04.2017 г. на ВКС, ОСНК, решенията на Съда на ЕС по конкретно преюдициално запитване са обвързващи и създава задължение за тяхното спазване, тъй като СЕС не упражнява консултативна, а решаваща функция - постановява заключение, облечено във формата на съдебен акт — решение или определение. Съгласно чл. 91 от Процедурния правилник на Съда (обн. О В на ЕС, бр. L 265 от 29.09.2012 година), съдебното решение има задължителна сила от деня на неговото обявяване, а определението - от деня на неговото връчване.Преюдициалните заключения на Съда са правнообвързващи, както за всички национални юрисдикции на запитващата държава, така и за субектите на правото на ЕС - държавите-членки, институциите и органите на ЕС, физическите и юридическите лица. И това е

така, тъй като предоставеният с едно преюдициално заключение отговор излиза извън рамките на конкретното дело, като дава тълкуване, относимо към всички субекти на правото на ЕС. Нормите на правото на ЕС едедва да се прилагат от всички по начина, по който ги е тълкувал Съдът. В преюдициалните заключения се отразява постоянната практика на СЕС, несъобразяването с която е нарушение, даващо основание за ангажиране на отговорност на държавата-членка. В същия смисъл е и Решение №12 от 30.09.2021 година по дело №10/2021 на Конституционния съд, което обявява за противоконституционна разпоредбата на чл. 242, ал. 8 от НК в частта „и когато не е собственост на дееца“, която е аналогична по смисъл и кореспондира на разпоредбата на чл. 233, ал. 8 от ЗМ.

АНО е приел, че собственикът на задържания автомобил - О.С. (О. Ч.), роден на ***** г. в Турция, се явява трето добросъвестно лице по случая, доколкото не била установена негова съпричастност към извършеното нарушение, поради което следва да се приеме, че превозното средство не подлежи на отнемане в полза на държавата. Във връзка с това, както и поради факта, че по адм.наказателното производство са били извършени необходимите действия по отношение на задържаното превозно средство по АУАН № BG11122022/1000/M-5045 от 11.12.2022 година по описа на ТД Митница Бургас, и връщането на същото нямало да затрудни хода на административнонаказателното производство, задържаното превозно средство е било върнато на адв. Д. З. - упълномощен представител с протокол от 13.01.2023 година.

В хода на административнонаказателното производство е била назначена оценъчна експертиза за предмета на нарушение.

Съгласно изготвената от Огнян Николов Бюлбюлев - оценка на лекарствения препарат е определена митническата стойност на откритите стоки на основание чл.74, пар.3 от Регламент /ЕС №952/13, предмет на митническа контрабанда по съставения АУАН № BG11122022/1000/M-5045 от 11.12.2022 г., по описа на Териториална дирекция Митница Бургас в размер на **6015,00 лева**.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка е издадено процесното **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-4601/НП от 04.05.2023 година** на и.д.Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници“, с което на **И. Ч. / I.C. /**, роден на *****г. в Турция, живущ в Турция за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) административно наказание „ГЛОБА“ в размер на **6015,00 лв.** и на основание чл.233, ал.6 вр с чл.233, ал.1 от ЗМ е постановено **„ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА“** – Хранителна добавка стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии, с митническа стойност: 6015,00 (шест

хиляди и петнадесет) лева.

Обжалваното НП е редовно връчено на адв.З. - процесуалният представител на жалбоподателя на **18.05.2023 година** по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване и на качеството на получателя му. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Приетите – приложени по преписката Заповед №435/08.02.2023г. и Заповед № ЗАМ – 1447/32 – 264887 от 09.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници” доказва материалната компетентност на АНО. С цитирана Заповед, наказващият орган по закон - Директорът на Агенция „Митници” делегира правомощията да издават НП по реда на ЗМ на Директора ,Зам.Директора на ТД при Агенция „Митници”.

По делото е назначена и изслушана Съдебно-икономическа експертиза с вещо лице **Д. Б.**, от Заключение на която става ясно, че вешото лице съобразно поставената задача е посочило два варианта на определената от него митническа стойност на стоките към датата на извършване на нарушението, като в първи вариант вешото лице е определило митническата стойност на база на представената фактура и е определило неговият размер на **1026,81 лева**, а при втория вариант- при липса на доказателства за действително договорена цена, съгласно чл.74 от Регламент /ЕС/№952/2013 е заключило, че митническата стойност на процесните стоки към датата на нарушението е в общ размер на **4657,50 лева**.

В съдебно заседание вешото лице **Д. Б.** поддържа представеното Заключение, като същото е прието с изложени от двете страни конкретни правни възражения по него.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприета в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – Г. К. М. и Г. В. В..

Писмените доказателствени източници приложени по АНП, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Г. К. М. и Г. В. В. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове

заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП.

В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че свидетелят по Акта –Г. В. В., е и свидетел, присъствал при установяване на нарушението, а относно факта, че това лице, както и актосъставителя са в служебно правоотношение с АНО, следва да се има предвид, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН. В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година, докладчик Съдията Пенка Костова. Ето защо, според Съда показанията и на двама посочени свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие посочените гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на недеклариране на стоки, при преминаване през държавната граница. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С доверие се възприе и заключението по извършената оценителна – експертиза, назначена във фазата развила се пред АНО/на вещото лице Бюлбюлев/,като се приема от настоящият съдебен състав за компетентно и обосновано в пълнота, с оглед специалната компетентността на изготвилото го вещо лице, предвид което напълно кредитира същото по отношение избрания метод за определяне на процесната митническа стойност и получения за същата краен резултат,въз основа на следните съображения. Въз основа на последната, се установяват вида и качеството на стоките предмет на нарушението и митническата стойност на процесните вещи на основание чл.74 от Регламент №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета въз основа на базата на пазарната цена на стоките към датата на извършване на нарушението -11.12.2022г. в Турция,доколкото вещото лице не е открило пазарни цени на стоките в България ,а доколкото представената фактура не се кредитира от съда,за което съдът излага изводи по долу,то съдът намира,че заключението на вещото лице Б. по т.1 не може да ползва,а следва да се кредитира заключението на вещото лице Бюлбюлев,който е изследвал цените на процесните продукти и е дал заключение определяйки митническата стойност съобразно с разпоредбите на Регламент /ЕС/№ 952/13 при

прилагане на нормите на чл.74,пар.3. Същата е приобщена към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, по съответния процесуален ред – чл.282 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Експертизата е извършена от експерт - специалист с необходимата квалификация, обективира необходимите данни ползвани за оценката и фактически констатации, липсват индиции за предубеденост. Поради това и липсата на обратни доказателства, съдът я счита за обоснована и правилна, независимо от резервите си по отношение на външната ѝ форма и реквизитите, начина на подреждане на изложението и изводите. Поради изложеното съдът кредитира именно това заключение на вещото лице Бюлбюлев ,а не заключението на вещото Б., което е дадено в хода на съдебното производство,тъй като вещото лице Б. в т.2 е определило пазарната стойност,като е взело в предвид цените на сходни на процесното лекарство,а не и на същите продукти,предмет на обжалваното НП.

Представените от страна на жалбоподателя фактура от 09.12.2022г. , ведно с превод, относно броя и стойността на процесните стоки,като същите бяха оспорени от страна на представителя на АНО,съдът намира следното:

По доказателствената сила на представената по делото Фактура,съдът намира следното: В правната теория се приема, че фактурата представлява частен свидетелстващ документ по смисъла на чл. 180 от ГПК. Частният свидетелстващ документ няма обвързваща съда материална доказателствена сила, каквато има официалния документ. Частният свидетелстващ документ има формална доказателствена сила, която обхваща единствено авторството на документа и изявленията, които се съдържат в него.При положение, че фактурата не притежава обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното съдържание, тя ще материализира договор за търговска продажба, само ако установява съгласие на страните относно предмета и цената на договора. Освен това фактурата трябва да съдържа основните елементи на договор за продажба. Съдът зачита този документ като доказателство за извършена продажба само в случаите, когато той не е оспорен от противната страна. Тъй като съдът не е обвързан с материалната доказателствена сила на частния документ, при направено оспорване на верността на съставената фактура, решаващият съд е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените факти с оглед на всички доказателства по делото . При това положение и доколкото от заключението на вещото лице Бюлбюлев се установява,че цената открита в официалният сайт на съответното ведомство в Р.Турция е различна от посочената в представената фактура,то съдът не кредитира същата в тази ѝ част,а взема предвид посочената от вещото лице стойност. Отделно от това представената от страна на жалбоподателя фактура, не се установи пълна идентичност на откритите по време на митническата проверка стока и описаната такава във фактурата,тъй като по фактура продукта е описан като гел/желе,а по време на проверката са били задържани продукт под форма на саше , което обстоятелство е в подкрепа на изводите на съда,същата да се изключи от

доказателствения материал по делото.

Идентична правна оценка, на кредитиране с доверие, се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от страните (с изключение на фактурата). Съдът цени за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е подадена в преклузивният срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **неоснователна**, за което се излагат следващите правни съображения:

I.От процесуална страна.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като съдът след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, не констатира недостатъци, както и допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Съгласно чл. 230 от ЗМ за всяко нарушение на митническия режим се съставя Акт от митническите органи.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Относно материалноправната законосъобразност на НП.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на

службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показания на разпитаните по делото свидетели – Г. К. М. и Г. В. В. (митнически служители, осъществили митнически контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва ,а и страните не спорят по делото, от обективна страна, че на 11.12.2022 година около 09.10 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” на път от Република Турция за Р.България жалбоподателят е превозил през държавната граница стоки, а именно процесните - Хранителна добавка стимулант за полово мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии.

Последните несъмнено попадат в легалната дефиниция на понятието „стоки”, дадена в § 1, т. 14 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗМ, която т. 14 е отменена и към настоящия момент легалното определение на понятието „стоки” се съдържа в чл. 5, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), като нормативен акт най-съотносим към митническото законодателство, а именно: „Стока” е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер.”. Според българския тълковен речник, „стоката” е материално благо, продукт, произведен с цел задоволяване на определени нужди, потребности на хората в зависимост от техните вкусове и предпочитания.

С оглед така дадените определения стоки са и процесните предмети – Хранителна добавка стимулант за полово мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии , както вече бе посочено. Същите, установи се, жалбоподателя не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, след откриването на стоките , жалбоподателят сам си е признал пред митническите служители ,че откритата стока е негова,като в тази насока са и неговите лични обяснения,които същият собственооръчно е написал, като реалното им наличие там и разкриването им е последващо, в резултат на действията на контролните органи и извършената от тях митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индиция за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната.

Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от негова страна на носените стоки, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на св. Г. К. М. и Г. В. В.), субсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от тези компетентни органи, последица именно поради отсъствието на знание у тях за тези стоки, въвеждани на митническата

територия на Република България. Разпитаните по делото свидетели – св. Г. К. М. и Г. В. В., са формирали непосредствени възприятия относно разкриването на стоките и намирането им, както и тяхното количество. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните Хранителна добавка стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното пренасяне/превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи.

Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укриването или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България.

Поради това, Съдебният състав приема, че така осъщественото деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки, по вид конкретно – Хранителна добавка стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии, без знанието и разрешението на митническите органи. За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол.

А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на Република България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като

са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Легална дефиниция на понятието „деклариране” е дадена в чл. 4, § 17 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническият кодекс на Общността, като това правно действие се свързва със задължителното прилагане на определен митнически режим за дадената стока: „Деклариране” е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини, желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.”.

В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоката, дължимото за нея и надлежно деклариране е било писменото. Именно в тази връзка при преминаване на митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо от чл. 68, вр.чл. 62 от цитирания Регламент (ЕИО) № 2913/92 - приложим за конкретното нарушение. Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от страна на жалбоподателя по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната.

След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество.

В Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания се определят случаите, в които поради особени обстоятелства се прилага освобождаване от вносни сборове при допускане за свободно обръщение или от износни сборове при износ на стоки извън митническата територия на Общността. Стоките, освобождавани от вносни сборове са посочени в 29 отделни дяла, между тях са: имущество, внасяно във връзка с встъпване в брак; лично имущество, придобито по наследство; домакинско имущество за обзавеждане на жилище, което не е основно; принадлежности, учебни пособия и друго домакинско оборудване на ученици и студенти; пратки с незначителна стойност; пратки, изпращани от едно частно лице до друго; дълготрайни активи и друго оборудване, внасяно във връзка с преместване на предприятие от трета страна в Общността; продукти, получени от дейността на селскостопански производители от Общността в имоти, разположени в трети страни; семена, торове и продукти за обработка на почвата и растенията, внасяни от селскостопански производители от трета страна за използване в имоти в зони, граничещи с тази страна; стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници (дял 11);

предмети с образователен, научен и културен характер, научни инструменти и апарати; и др.

Обектите – предмет на нарушението не могат да бъдат отнесени към стоките в дял 11, отнасящ се до стоките, съдържащи се в личния багаж на пътниците. Чл. 47 от посочения Регламент (ЕИО) № 918/83 сочи, че за освобождаване по този дял се разрешава на всеки пътник, когато обща стойност на стоките е до 45 евро. В идентичен смисъл е и националното законодателство - чл. 58, ал. 4 от ЗДДС сочи, че вносът на стоки, внасяни в личния багаж на пътници, който няма търговски характер, е освободен от данък на базата на парични прагове съответно за сухопътни, морски и въздушни пътници, които се определят с Правилника за прилагане на закона и съгласно чл. 51а, ал. 2 от посочения Правилник паричните прагове по чл. 58, ал. 4 от ЗДДС за стоки, различни от стоките, за които се прилагат количествени прагове, до общата собствена стойност на стоките, за сухопътни пътници възлиза до 300 евро или равностойността им в левове.

По смисъла на чл. 1, § 6 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, „нетърговски стоки” са: стоки, които в отделни случаи се оформят за даден митнически режим и чийто характер и количество показват, че са предназначени за частна, лична или семейна употреба на получателите или лицата, които ги носят или които явно са предназначени за подарък. Процесните стоки не могат да бъдат определени като такива.

Чл. 203 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, посочва кои стоки са освободени от мита, като отново стоките - предмет на нарушението не подадат под тези норми.

В конкретния случай, съобразно видът на стоките те не подлежат на освобождаване от митни сборове, и подлежат на деклариране.

От характера на вещите и техния брой, настоящият Съдебен състав прави извод, че предметите, открити при проверката на превозното средство, са предназначени за търговски цели и затова следва да бъдат декларирани от жалбоподателя пред митническата администрация при пристигането на МП. Именно с оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническите служители да декларира намиращите се във фактическата му власт и пренасяни стоки. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя. Последният е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че същият е признал, че стоките са негови/по горните доводи/, липсва каквото и

да е основание да се изключи държането им от негова страна към момента на пресичането на границата и влизането му в Република България.

Изпълнителното деяние на пренасяне, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая Хранителна добавка стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии , на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги превозва, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укриването на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превозва. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – Хранителна добавка стимулант за полова мощ KAMAGRA - 15 кашона по 50 кутии в кашон, по 7 сашета, всяко по 5 грама - 750 (седемстотин и петдесет) кутии .

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на недеклариране на стоките. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественоопасните последици - укриването на информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественоопасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български, с местоположение, изключващо пропускането, респ.

невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на МП „Капитан Андреево”. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По убеждение на настоящия съдебен състав процесното административно нарушение, за което жалбоподателят е наказан с обжалваното НП, не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не разкрива характеристиките на такъв. Дори и само предвид голямото количество контрабандирани стоки, както и видът им, деянието не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род нарушения, още по-малко пък изобщо – липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, без значение е настъпването на вреди от същото, отделно като релевантен аргумент Съдът съобрази и характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол – в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, преценката на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Поради изложеното, не може да се обоснове маловажност на случая, следователно и във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН не са налице предпоставки за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага „Глоба” в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Митническата стойност на стоката, предмет на процесното митническо нарушение е определена по реда на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Поради липса на доказателства за договорната стойност (първичен метод), т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, стойността е определена по вторичния метод, посочен в чл. 74,

§ 3, а именно: митническата стойност е определена въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава III на дял II от посочения Регламент. Стойността е определена от вещото лице Бюлбюлев в хода на АНПр в размер на сумата **6015,00лв.** - общо за цялото количество, според представеното заключение, което както се посочи по горе се възприе от съда като компетентно и безпристрастно дадено, поради което се кредитира от съда с доверие. При липса на обратни или други доказателства, събрани в хода на настоящото производство, установяващи друга различна цена в т.ч. и доказване на такава на придобиване (покупно-продажна цена, за които съдът е изложил мотиви относно некредетирането на процесната фактура), Съдът възприе посочената от вещото лице Бюлбюлев стойност, т.е. не намери основания да не бъде приета така посочената от АНО, за правилно и законосъобразно определена.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага „Глоба” в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 100 % от стойността на недекларираните стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетено е конкретното количество на контрабандно пренесените стоки – не дотам значително, което обстоятелство безспорно е може да се приеме за отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, се установиха факта, че не е направил опит да осуети или възпрепятства проверката и липсата на данни в кориците на делото за други нарушения. Не се констатира обществената опасност на деянието и на дееца да са завишени. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното, е било индивидуализирано наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 100% от стойността на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Предвид гореизложеното обжалваното НП тази част следва да бъде потвърдено.

В останалите му части, същото не се обжалва, поради което следва да се приеме, че същото е влязло в законна сила.

Относно разноските по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение, а от страна на жалбоподателя не се претендират такива.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 63 д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 3 ГПК и чл. 63 д, ал. 4-5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27 е НЗПП в полза на АНО следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение /с оглед сложността на делото, съдът намира, че същото следва да е в размер на 80 лева.

Доколкото преди изменението на чл. 63 Д от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на Агенция „Митници“, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“), Съдът намира, че следва посочената сума да се присъди именно в полза на Агенция „Митници“.

Водим от изложеното и на основание **чл. 63, ал. 9 вр с ал. 2, т. 5 вр с ал. 1 от ЗАНН**, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление /НП/ № BG2022/1000-4601/НП от 04.05.2023 година** на и.д.Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници“, **в частта** с което на **И. Ч. / I.C. /**, роден на ****г. в Турция, живущ в Турция за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) административно наказание „ГЛОБА“ в размер на **6015,00 лв.**

ОСЪЖДА жалбоподателя **И. Ч. / I.C. /**, роден на ****г. в Турция, живущ в Турция **ДА ЗАПЛАТИ** на „Агенция „Митници“ с адрес: град София, ул. „Г. Сава Раковски“ № 47, сумата от **80 лв.**, представляваща

направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 267/2023 година по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____